

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Coniuratio seu conspiratio vitiosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Confessori neces. 91

Sed si non in sacramentali confessione, sed secretum committendo dicatur alicui, Hoc tibi dico in poenitentia seu sub sigillo confessionis: non propterea obligat ibi sigillum confessionis: quoniam sigillum confessionis non potest inueniri sine sacramentali confessione: quoniam non est humanæ auctoritatis, sed solius, diuinæ institutionis vinculum sacramentale. Et scito quod huiusmodi secreta extra sacramentalem confessionem dicta sub sigillo, &c. si audiens non acceptat se recipere sub sigillo, non tenetur: si verò acceptat, tenetur ex promissione sua, iuxta aliorum iura secretorum, minus quàm si iurasset tenere secretum: quia iuramentum est maius vinculum quàm promissio assimilandi sigillum confessionis.

Sacramentum confirmationis contemnens peccat.

Confirmationis sacramentum (quod Christus vocatur) negligens accipere, peccat: quia debet esse sibi sollicitus de sacramento communi omnibus Christianis ad robur fidei à Christo instituto. Non peccat tamen mortaliter, si desit contemptus: quia sacramentum hoc nec est necessitatis absolute, nec ex exactione Ecclesiæ.

Coniuratio seu conspiratio vitiosa.

Coniuratio, quæ & conspiratio dicitur (qua plures fidei sibi inuicem præstita cōueniunt ad malum aliquod patrandum, vel ad se tuendum contra publicam potestatem, vel ad non parendum in aliquo) communiter est peccatum mortale & scandalosum: quia communiter est contra bonum publicum vel alicuius privati: licet rarius hoc videatur accidere.

Con-

Conscientia licet erronea, obligat.

Conscientia etiam erronea obligat, in tantum quod si conscientia alicuius haberet, quod sperere in Ecclesia esset peccatum mortale, & tamen contra perseverantem talem conscientiam speret in Ecclesia, peccaret mortaliter, quia quantum in se est, consentiret in peccatum mortale formaliter. Et similiter si conscientia distat, quod est veniale, & tamen facit, peccat venialiter: quia quantum est ex parte sui, consentit in peccatum veniale formaliter. Deponat autem huiusmodi erroneam conscientiam, ex se vel aliorum consilio: & sic libere operetur ut alii operantur.

Contemptus in moralibus dupliciter considerandus.

Contemptus dupliciter in moralibus sumitur. Primo ut est peccatum, quia scilicet aliquis spernit proximum. Et ut est causa peccati, prout dicitur unus peccare ex contemptu, alius ex infirmitate, alius ex ignorantia. Et primo quidem modo si proprie & formaliter intelligatur, est peccatum mortale ex suo genere: quia est actus iniurius proximo, lædens, quantum in se est, notabiliter proximum. Contemnere enim proximum, importat affectum deprimentem proximum à sua æstimabilitate: opponitur siquidem contemptus proximi, æstimationi illius. Et quantum bonum est homini æstimari, tantum malum ei infert, contemni. Constat autem hominem à multorum consequutione bonorum impediri ex hoc quod despicitur, & multum se sentire offensum quicumque sentit se despici: restantur hoc iræ, rixæ, pugnæ, scismata, bella, & innumera mala quæ homo committit ex hoc, quod despici non suffert. Quia igitur notabilis proximo irrogatur iniuria, ex hoc quod despicitur, patet quod contemptus proximi est peccatum mortale,

for.